

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2023 r.

w sprawie A. N.

wniosku obrońcy skazanej

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 7 lutego 2023 r., sygn. akt V Ka 27/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach

z dnia 11 października 2022 r., sygn. akt II K 530/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem skarżącego wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest słuszny, ponieważ jego wykonanie spowodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty dla skazanej, gdyż nie tylko straci ona jedyne źródło utrzymania, ale również możliwość przebywania na terenie Polski. Nadto „wykonanie wyroku skutkować będzie powstaniem u niej zadłużenia i postępowaniem komorniczym, co wiązać się będzie z powstaniem kolejnych kosztów dla skazanej”.

W przekonaniu obrońcy kasacja jest w pełni uzasadniona i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Samo powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazana nie powinna ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Nie negując trudnej sytuacji osobistej skazanej należy podnieść, że okoliczności z tym związane w pierwszej kolejności winny być podstawą dochodzenia przez nią możliwości uzyskania przerwy w odbywaniu kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[ms]

